

KRYTERIA DOTYCZĄCE PRÓBEK DO BADAŃ W PRACOWNI PATOLOGII I PDW

Próbki powinny być opakowane w sposób uniemożliwiający ich wymieszanie i zanieczyszczenie oraz oznakowane w sposób uniemożliwiający ich pomylenie.

1. SALMONELLA

1.1. Ogólne kryteria dotyczące próbek według Krajowych programów zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* – obszar regulowany prawnie (przepisy podane w zleceniu 46a WZN)

Zaleca się schłodzenie i transport próbek w temperaturze 1-8°C oraz zbadanie ich w czasie jak najkrótszym od momentu pobrania (maksymalnie 24 godziny).

Dopuszcza się transport próbek w temperaturze otoczenia, o ile unika się wystawienia ich na działanie temperatury powyżej 25°C i promieni słonecznych. W laboratorium próbki przechowywać w stanie schłodzonym aż do badania, które powinno być przeprowadzone do 48 godzin po ich przyjęciu i w ciągu 96 godzin po ich pobraniu.

1.2. Najczęściej pobierane próbki

- stado kur hodowlanych: co najmniej dwie próbki odchodów (dla chowu klatkowego 2 x 150 g) lub co najmniej dwie próbki wymazów podeszwowych z kurnika (2 x 5 szt.)
- stado kur niosek: próbka zbiorcza z kurnika; w badaniach urzędowych dwie próbki tego samego materiału badane są razem, a jedna osobno (pobrać 3x2 szt. okładzin na buty lub 3x150g kału); w badaniach właścicielskich dwie próbki badane są razem (pobrać 2x2 szt. okładzin na buty lub 2x150 g kału)
- stado brojlerów kurzych: 2x2 szt. okładzin na buty (można połączyć w jedną próbkę) lub 2 szt. okładzin na buty i 1 próbka 100 g kurzu (badane oddzielnie)
- stada indyków rzeźnych: 2x2 szt. okładzin na buty (można połączyć w jedną próbkę) lub 2 szt. okładzin na buty i 1 próbka 100 g kurzu (badane oddzielnie)

1.3. We wszystkich krajowych programach zwalczania *Salmonella* konieczne są następujące informacje zamieszczone w dokumentach próbek

- ✓ dane fermy i jej właściciela oraz powiat, w którym się znajduje,
- ✓ numer lub oznaczenie stada, wiek, liczebność, gatunek, rasa, typ produkcji,
- ✓ weterynaryjny numer identyfikacyjny gospodarstwa,
- ✓ dane osoby pobierającej próbki,
- ✓ data i godzina pobrania próbek,
- ✓ rodzaj zastosowanej szczepionki przeciw *Salmonella* oraz terminy jej podania
- ✓ stosowane środki przeciwdrobnoustrojowe oraz terminy ich podania, gdy to może wpłynąć na wynik badań laboratoryjnych.

1.4. Kryteria dotyczące próbek według krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach hodowlanych gatunku kura (*Gallus gallus*) - stada reprodukcyjne

1.4.1. Reprezentatywność próbek

W przypadku chowu ściółkowego lub wolnowybiegowego:

- 5 par okładzin na buty lub jedna para okładzin/skarpet na buty i dodatkowa próbka kurzu (np. na skarpecie); lub jedna para okładzin i dwa zwilżone tampony do ręcznego zebrania materiału, łączone w minimum dwie próbki zbiorcze;
- próbki kału o wadze niemniejszej niż 1 g każda, łączone w dwie próbki zbiorcze, zebrane z określonej liczby miejsc w kurniku zgodnie z tabelą:

Liczba ptaków trzymanyh w stadzie hodowlanym	Liczba próbek odchodów, które należy pobrać ze stada hodowlanego
250-349	200
350-449	220
450-799	250
800-999	260
1000 lub więcej	300

KRYTERIA DOTYCZĄCE PRÓBEK DO BADAŃ W PRACOWNI PATOLOGII I PDW

- gdy nie gromadzi się wystarczająca ilość odchodów, pobiera się przynajmniej cztery zwilżone tampony do zbierania materiału z powierzchni co najmniej 900 cm².

W przypadku chowu klatkowego:

- dwie próbki kału, każda o masie przynajmniej 150 g w celu przeprowadzenia oddzielnego badania;

1.4.2. Potwierdzające pobieranie próbek

- do pięciu ptaków na kurnik (badane razem)
- wyściółka wraz z mekonium z 10 pojemników transportowych z każdej dostawy (badane razem)

1.4.3. Inne rodzaje próbek wynikające z polskich przepisów implementujących

- próbka wyściółki wraz z mekonium z 10 pojemników transportowych
- próbka wymazów powierzchniowych z dna 10 pojemników transportowych
- padłe pisklęta (w tym również w czasie transportu), nie więcej niż 20 sztuk
- próbki wymazów powierzchniowych w celu stwierdzenia skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania (np. 4 z podłoża, 4 z kątów narożnych, 3 z karmideł, 2 z systemu wentylacyjnego, 2 z magazynu jaj).

1.5. Kryteria dotyczące próbek i sposób posiewu próbek według krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach niosek gatunku kura (*Gallus gallus*)

1.5.1. Reprezentatywność próbek

W przypadku chowu ściółkowego lub wolnowybiegowego:

- dla badań właścicielskich: dwie pary okładzin na buty (badane razem) lub para okładzin na buty i para zwilżonych tamponów do zbierania materiału
- dla badań urzędowych: dwie pary okładzin na buty + co najmniej jedna próbka dodatkowa lub jedna para okładzin na buty + co najmniej druga para zwilżonych tamponów do ręcznego zbierania materiału + co najmniej jedna próbka dodatkowa

W przypadku chowu klatkowego:

- dla badań właścicielskich: dwie próbki kału po 150 g (badane razem). Gdy nie gromadzi się wystarczająca ilość odchodów, pobiera się przynajmniej cztery zwilżone tampony do zbierania materiału z powierzchni co najmniej 900 cm²
- dla badań urzędowych: dwie próbki kału, każda o masie przynajmniej 150 g + co najmniej jedna próbka dodatkowa lub przynajmniej cztery zwilżone tampony do zbierania materiału z powierzchni co najmniej 900 cm².

Właściwy organ powinien pobrać dodatkowo próbkę zawierającą co najmniej 100g kurzu lub co najmniej jeden zwilżony tampon do ręcznego zebrania materiału. Badanie oddzielne dla każdego rodzaju pobranego materiału z kurnika/stada.

W badaniach urzędowych dwie próbki tego samego materiału badane są razem, a jedna osobno; w badaniach właścicielskich dwie próbki badane są razem.

1.5.2. Inne rodzaje próbek wynikające z polskich przepisów implementujących

- próbka wyściółki wraz z mekonium z 10 pojemników transportowych
- próbka wymazów powierzchniowych z dna 10 pojemników transportowych
- padłe pisklęta (w tym również w czasie transportu), nie więcej niż 20 sztuk
- próbki wymazów powierzchniowych w celu stwierdzenia skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania (np. 4 z podłoża, 4 z kątów narożnych, 3 z karmideł, 2 z systemu wentylacyjnego, 2 z magazynu jaj).

KRYTERIA DOTYCZĄCE PRÓBEK DO BADAŃ W PRACOWNI PATOLOGII I PDW

1.6. Kryteria dotyczące próbek i sposób posiewu próbek według krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*)**1.6.1. Reprezentatywność próbek**

Dwie pary wymazów podeszwowych łączone w laboratorium w jedną próbkę zbiorczą. W przypadku badań urzędowych dopuszczalne jest pobranie próbki kurzu o wadze 100 g oraz okładzin na buty, które należy zbadać oddzielnie. Próbką kurzu może być zastąpiona jednym lub kilkoma zwilżonymi tamponami z tkaniny, którymi pobrano kurz. Właściwy organ może podjąć decyzję o zwiększeniu minimalnej liczby próbek, jak też o badaniu próbki kurzu razem z parą okładzin na buty.

1.6.2. Inne rodzaje próbek wynikające z polskich przepisów implementujących

Próbki wymazów powierzchniowych w celu stwierdzenia skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania (np. 4 z podłoża, 4 ze ścian, 3 z karmideł, 2 z systemu wentylacyjnego).

Właściciel może pobrać też próbkę wyściółki z mekonium, wymazów powierzchniowych z dna 10 pojemników, padłe pisklęta (w tym również w czasie transportu), choć nie jest to obecnie wymagane przepisami prawa.

1.7. Kryteria dotyczące próbek i sposób posiewu próbek według krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach indyków rzeźnych**1.7.1. Reprezentatywność próbek:**

Dwie pary okładzin na buty/skarpety zgromadzone w jednej próbce lub para okładzin na buty/skarpety i próbka kurzu. Próbkę kurzu bada się oddzielnie. Właściwy organ może jednak zdecydować o przeanalizowaniu tej próbki razem z parą okładzin na buty/skarpety. Właściciel może pobrać też próbkę wyściółki z mekonium, wymazów powierzchniowych z dna 10 pojemników, padłe pisklęta (w tym również w czasie transportu).

1.7.2. Inne rodzaje próbek wynikające z polskich przepisów implementujących:

Próbki wymazów powierzchniowych w celu stwierdzenia skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania (np. 4 z podłoża, 4 z kątów narożnych, 3 z karmideł, 2 z systemu wentylacyjnego).

1.8. Kryteria dotyczące próbek i sposób posiewu próbek według krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach indyków hodowlanych**1.8.1. Reprezentatywność próbek**

W przypadku chowu ściółkowego lub wolnowybiegowego:

- 5 par okładzin na buty lub jedna para okładzin/skarpet na buty i dodatkowa próbka kurzu (np. na skarpecie); lub jedna para okładzin i dwa zwilżone tampony do ręcznego zebrania materiału, łączone w minimum dwie próbki zbiorcze;
- próbki kału o wadze nie mniejszej niż 1 g każda, łączone w dwie próbki zbiorcze, zebrane z określonej liczby miejsc w kurniku zgodnie z tabelą:

Liczba ptaków trzymanyh w stadzie hodowlanym	Liczba próbek odchodów, które należy pobrać ze stada hodowlanego
250-349	200
350-449	220
450-799	250
800-999	260
1000 lub więcej	300

- gdy nie gromadzi się wystarczająca ilość odchodów, pobiera się przynajmniej cztery zwilżone tampony do zbierania materiału z powierzchni co najmniej 900 cm².

KRYTERIA DOTYCZĄCE PRÓBEK DO BADAŃ W PRACOWNI PATOLOGII I PDW

W przypadku chowu klatkowego:

- dwie próbki kału, każda o masie przynajmniej 150 g w celu przeprowadzenia oddzielnego badania;

1.8.2. Potwierdzające pobieranie próbek

- do pięciu ptaków na kurnik (badane razem)
- wyściółka wraz z mekonium z 10 pojemników transportowych z każdej dostawy (badane razem)

1.8.3. Inne rodzaje próbek wynikające z polskich przepisów implementujących

- próbka wyściółki wraz z mekonium z 10 pojemników transportowych
- próbka wymazów powierzchniowych z dna 10 pojemników transportowych
- padłe pisklęta (w tym również w czasie transportu), nie więcej niż 20 sztuk
- próbki wymazów powierzchniowych w celu stwierdzenia skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania (np. 4 z podłoża, 4 z kątów narożnych, 3 z karmideł, 2 z systemu wentylacyjnego, 2 z magazynu jaj).

2. PRÓBKİ ŚRODOWISKOWE Z PRODUKCJI PIERWOTNEJ

Zaleca się schłodzenie i transport próbek w temperaturze 1-8°C oraz zbadanie ich w czasie jak najkrótszym od momentu pobrania (maksymalnie 24 godziny).

Dopuszcza się przechowywanie próbek przed badaniem w laboratorium w temperaturze 3±2°C maksymalnie do 48 godzin od momentu pobrania.

Wymazy z urządzeń i pomieszczeń są pobierane z określonej powierzchni, badane są najczęściej w kierunku obecności i identyfikacja *Salmonella* spp., ogólnej liczby drobnoustrojów oraz liczby pleśni i drożdży. Wymazy mają być pobrane z określonej powierzchni podanej w dokumentacji próbek, np. z 25 cm².

3. BADANIE W KIERUNKU LYSSYWIRUSÓW (WŚCIEKLIZNY)

Obszar regulowane prawnie: Rozporządzenie MR i RW z dnia 30 grudnia 2016 r.

Ze względu na możliwość zakażenia osoby przyjmujące próbki nie mogą otwierać opakowań z próbkami!

Próbki do badań w kierunku wścieklizny przechowuje się w wyznaczonym do tego obszarze chłodni w temperaturze 1-8°C. Dopuszcza się przyjmowanie próbek w stanie zamrożenia.

Materiał do badań rutynowych stanowią całe zwłoki lub głowy różnych gatunków zwierząt. Próbki mają być opakowane w sposób zabezpieczający przed wyciekami zawartości i indywidualnie oznakowane.

Niedopuszczalne jest uszkodzenie zwłok (mózgowia), które uniemożliwi badanie mózgu testem immunofluorescencji bezpośredniej (IF). Jeżeli próbka wykazuje rozkład gnilny, to można wykonać badanie IF, ale uzyskanie wyniku ujemnego nie wyklucza obecności antygenu lyssawirusa w badanej próbce, o czym informujemy zleceniodawcę w Sprawozdaniu z badań. W przypadku próbki o cechach rozkładu gnilnego, nie wykonujemy badania metodą izolacji w hodowli komórek mysiej neuroblastomy, ze względu na toksyczne działanie produktów rozkładu na komórki neuroblastomy. W takim przypadku przekazujemy próbkę do PIWet-PIB w Puławach do dalszych badań.

Do każdej próbki dołączone są dokumenty podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii.

KRYTERIA DOTYCZĄCE PRÓBEK DO BADAŃ W PRACOWNI PATOLOGII I PDW**4. BADANIE W KIERUNKU ZGNILCA AMERYKAŃSKIEGO PSZCZÓŁ
(*Paenibacillus larvae*)**

Obszar regulowany prawnie: Rozporządzenie MR i RW z 11.07.2016

Kryteria wg Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWpr 02010-23/2016 z dnia 16 sierpnia 2016 r.

4.1. Plastry z czerwiem

Próbkę stanowi wycinek o powierzchni około 20 cm², zawierający jak najwięcej komórek z chorym czerwiem (w miarę możliwości bez miodu). Każda próbka ma być oddzielnie zawinięta np. w papier i oznakowana w sposób pozwalający zidentyfikować rodzinę. Umieszczenie próbek w kartonowym pudełku zabezpiecza je przed zgnieceniem.

Zaleca się transport i przechowywanie próbek przed badaniem w temperaturze poniżej 0°C. Dopuszcza się transport w warunkach chłodniczych (1-8°C), np. gdy zostały pobrane w dniu dostarczenia do laboratorium lub poprzednim.

4.2. Miód / zapas pokarmu cukrowego

Próbkę stanowi około 50 g (40 ml) miodu / zapasu pokarmu cukrowego. Najlepiej umieścić miód w plastikowym pojemniku, zamykanym szczelnym przykryciem. Wycinek plastra z miodem powinien być zapakowany w worek foliowy strunowy. Do badań diagnostycznych mogą być także pobierane zbiorcze próbki miodu (z kilku rodzin) lub pozyskane z partii odwirowanego miodu.

Próbki mogą być przewożone w temperaturze pokojowej lub w warunkach chłodniczych.

4.3. Wosk

Próbkę stanowi wycinek pustego plastra o wymiarach około 200cm² zabezpieczony papierowym, a następnie tekturowym lub plastikowym opakowaniem. Dopuszcza się próbki w formie arkuszy węzy lub przetopionych plastrów.

Próbki transportuje się i przechowuje w temperaturze pokojowej.

5. BADANIE W KIERUNKU ZGNILCA EUROPEJSKIEGO PSZCZÓŁ (*Melisococcus plutonius*)

Obszar regulowany prawnie.

Kryteria wg Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWpr 02010-24/2016 z dnia 16 sierpnia 2016 r.

5.1. Plastry z czerwiem

Próbkę stanowi wycinek o powierzchni około 20 cm², zawierający możliwie jak najwięcej komórek z chorym czerwiem (w miarę możliwości bez miodu). Każdą próbkę zawija się oddzielnie np. w papier i znakuje w sposób pozwalający zidentyfikować rodzinę. Umieszczenie próbek w kartonowym pudełku zabezpiecza je przed zgnieceniem.

Zaleca się transport i przechowywanie próbek przed badaniem w temperaturze poniżej 0°C. Dopuszcza się transport w warunkach chłodniczych (1-8°C), np. gdy zostały pobrane w dniu dostarczenia do laboratorium lub poprzednim.

6. BADANIE W KIERUNKU WARROZY PSZCZÓŁ

Obszar regulowany prawnie.

Kryteria wg Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWpr 02010-22/2016 z dnia 16.08.2016

6.1. Pszczoły

Próbkę stanowi około 200-300 pszczoł zmiecionych z obu stron trzech ostatnich plastrów, umieszczonych w papierowej kopercie lub pojemniku.

KRYTERIA DOTYCZĄCE PRÓBEK DO BADAŃ W PRACOWNI PATOLOGII I PDW

Zaleca się transport i przechowywanie próbek przed badaniem w temperaturze poniżej 0°C lub 70% roztworze etanolu. Dopuszcza się transport w warunkach chłodniczych (1-8°C), np. gdy zostały pobrane w dniu dostarczenia do laboratorium lub poprzednim.

6.2. Osyp

Próbkę stanowi osyp z dna ula umieszczony w papierowym lub plastikowym opakowaniu. Próbką powinna mieć objętość około 200 ml.

Zaleca się transport i przechowywanie próbek przed badaniem w temperaturze poniżej 0°C. Dopuszcza się transport w warunkach chłodniczych (1-8°C), np. gdy zostały pobrane w dniu dostarczenia do laboratorium lub poprzednim.

7. BADANIE W KIERUNKU NOSEMOZY PSZCZÓŁ

Obszar regulowany prawnie

7.1. Pszczoły

Próbkę stanowi minimum 60 martwych pszczoł pobranych do papierowej koperty A4.

Zaleca się transport i przechowywanie próbek przed badaniem w temperaturze poniżej 0°C. Dopuszcza się transport w warunkach chłodniczych (1-8°C), np. gdy zostały pobrane w dniu dostarczenia do laboratorium lub poprzednim.

8. BADANIA BAKTERIOLOGICZNE, MYKOLOGICZNE BEZPOŚREDNIE, MYKOLOGICZNE HODOWLANE, PARAZYTOLOGICZNE

Ilość pobranego materiału powinna być wystarczająca do uzyskania wiarygodnego wyniku.

Materiał do badań bakteriologicznych powinien być pobrany i szczelnie opakowany w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie mikroflorą postronną.

Zaleca się transport i przechowywanie próbek przed badaniem w warunkach chłodniczych (1-8°C). Próbkę powinny być dostarczone do laboratorium w jak najkrótszym czasie od pobrania.

Próbki do badań parazytologicznych i mykologicznych można transportować w temperaturze otoczenia (maksymalnie 27°C)

8.1. Narządy wewnętrzne

Materiał do badań powinien być szczelnie opakowany i nie powinien wykazywać cech rozkładu gnilnego (co dyskwalifikuje użycie go do badań). Narządy lub wycinki narządów powinny być umieszczone w jałowych workach lub pojemnikach. W przypadku dostarczenia zwłok do badań, narządy pobiera się w laboratorium.

8.2. Zeskrobiny

Materiał do badań powinien być pobrany z miejsca granicznego między chorą a zdrową tkanką. Zeskrobinę umieszcza się w jałowym pojemniku (próbówka, szkiełka podstawowe, szalka Petriego). Najlepiej gdy dostarczona jest osobna próbka do badania bakteriologicznego, osobna do mykologicznego hodowlanego i osobna do parazytologicznego.

8.3. Wydzieliny i wydaliny

Kał powinien być umieszczony w jałowym pojemniku. Mleko lub mocz powinny być umieszczone w jałowej próbówce, strzykawce lub innym jałowym pojemniku szczelnie zamkniętym. Mocz powinien być pobrany podczas pierwszej porannej mikcji.

8.4. Płyny ustrojowe

Płyn stawowy od drobiu najczęściej pobiera się bezpośrednio z dostarczonych zwłok.

8.5. Wymazy

Materiał pobiera się z użyciem jałowej wymazówki.

KRYTERIA DOTYCZĄCE PRÓBEK DO BADAŃ W PRACOWNI PATOLOGII I PDW

9. BADANIE W KIERUNKU OBECNOŚCI LARW WŁOŚNI METODĄ WYTRAWIANIA WEDŁUG PN-EN ISO 18743:2015-11/A1:2024-02 oraz Instrukcji GLW Nr BP.0200.1.8.2024 z dnia 8 maja 2024 r.

- 9.1.** Masa jednostkowej próbki właścicielskiej przyjmowane do badania nie powinna być mniejsza niż 100 g, ze względu na potrzebę identyfikacji sztuki zakażonej larwami włośni. Próbką nie powinna zawierać tkanki łącznej i tłuszczowej. Osoba dostarczająca próbki potwierdza ten fakt w protokole pobrania próbek. Klient zostaje poinformowany o terminie wykonania badania.

Badanie próbek mrożonych powinno mieć zastosowanie jedynie w przypadku badań monitoringowych. Jeżeli klient wyrazi zgodę na badanie próbki zamrożonej, po wcześniejszym poinformowaniu go o ograniczeniach metody z tym związanych, wówczas laboratorium może wykonać takie badanie z zastrzeżeniem, aby masa próbki laboratoryjnej przeznaczonej do wytrawiania nie była mniejsza niż 50g (zalecenie KLR).

Krajowe Laboratorium Referencyjne w Puławach zaleca by z tusz świń w tym macior i knurów pobierać próbki z filarów przepony.

W przypadku braku filarów przepony pobiera się próbkę z części żebrowej lub mostkowej przepony, lub z mięśni żuchwowych, mięśni języka lub z mięśni brzusznych.

W przypadku badania kawałków mięsa pobiera się próbkę z mięśni poprzecznie prążkowanych, o małej zawartości tłuszczu oraz, w miarę możliwości, z miejsca w pobliżu kości lub ścięgien.

Gatunek zwierzęcia i mięśnie predylekcyjne dla larw włośni:

Świnia (*Sus scrofa f. domestica*) filary przepony, mm. szczękowe

Koń (*Equus f. caballus*) mm. szczękowe, filary przepony, mm. języka

Dzik (*Sus scrofa*) filary przepony, mm. przedramienia, mm. języka

Pies (*Canis lupus familiaris*) filary przepony, mm. szczękowe, mm. języka

Niedźwiedź (*Ursus spp.*) filary przepony, mm. szczękowe, mm. języka

Mors (*Odobenus spp.*) mm. języka

Foka (rodzina *Phocidae*) filary przepony, mm. międzyżebrowe, mm. języka

Krokodyl (*Crocodylus niloticus*) mm. międzyżebrowe

Lis (*Vulpes spp.*) filary przepony, mm. przedramienia, mm. języka

Jenot (*Nyctereutes procyonoides*) filary przepony, mm. przedramienia, mm. języka

Bóbr (*Castor fiber*) filary przepony, mięśnie żwacza; mięśnie okołojęzykowe; język

Borsuk (*Meles meles*) filary przepony, mięśnie żwacza; mięśnie okołojęzykowe; język

Nutria (*Myocastor coypus*) filary przepony, mięśnie żwacza; mięśnie okołojęzykowe; język

10. WYKRYWANIE MEZOCERKARII MOTYLICZKI MIĘŚNIOWEJ (ALARIA ALATA) W TKANKACH DZIKÓW

Zaleca się transport i przechowywanie próbek przed badaniem w warunkach chłodniczych (1-8°C).

Minimalna łączna masa próbki do badania powinna wynosić 30g i składać się z tkanek: mięśniowej, tłuszczowej, łącznej i gruczołowej.

Zaleca się, aby próbka do badań stanowiła próbkę zbiorczą składającą się z 6 wycinków o masie 5g każdy, pobranych z wielu miejsc takich jak: „policzek” głowy, otrzewna z tkanką tłuszczową, filary przepony, krtań z tkanką łączną, język, mięśnie żwacz, skroniowy, skrzydłowy.

W przypadku więcej niż jednego zwierzęcia, próbki oraz mięso dzika należy oznakować tak, aby możliwa była szczegółowa identyfikacja

Próbka do badania nie może być zamrażana.

Egz. nr 1 – Pa + PDW

Egz. nr 2 – OK

Egz. nr 3 – archiwalny